

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

- 3 ต.ค. 2567
(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๗๖/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๓/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายสมพร สถาพรธนวัฒน์ ผู้ฟ้องคดี
นายกเทศมนตรีนครนนทบุรี ที่ ๑
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๐๑/๒๕๖๒
หมายเลขแดงที่ ๙๙๗/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีหารายได้เลี้ยงชีพและครอบครัวด้วยการซื้อรถยนต์
เก่าขนาดเล็กมา จำนวน ๒ คัน และทำการแยกชิ้นส่วนรอขาย โดยประกอบกิจการที่บ้านเลขที่
๑๑๙/๕๐ (เลขที่ใหม่ ๑๒๔) ซอยรัตนานิเบศร์ ๑๘ ซอย ๓ ถนนรัตนานิเบศร์ ตำบลบางกระสอ
อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นอาคารทาวนเฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ในหมู่บ้านศุภาลัยวิลล์ ต่อมา
เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ มีเจ้าหน้าที่ของเทศบาลนครนนทบุรีได้เข้าตรวจพื้นที่บริเวณบ้าน
ผู้ฟ้องคดี อ้างว่ามีผู้ร้องเรียนว่าผู้ฟ้องคดีทำการซ่อมรถส่งเสียงดังรบกวน มีการเทน้ำมันเครื่องใช้แล้ว
ลงท่อระบายน้ำส่งกลิ่นเหม็นและจอดรถกีดขวางทางจราจร จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี

/ที่ นบ...

ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันที เนื่องจากผู้ฟ้องคดีประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องควบคุม ตามเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ฟ้องคดี ไม่เห็นด้วยจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๓๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือกรมอนามัย ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๓๓๔๖ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๓๒๗๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ชี้แจงยืนยันกับผู้ฟ้องคดีว่า คำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดี หยุดประกอบกิจการทันทีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้ามาตรวจสอบสถานที่ประกอบกิจการของผู้ฟ้องคดี มีเพียง ชิ้นส่วนรถยนต์ขนาดเล็กและมีรถยนต์เพียง ๒ คันเท่านั้น และการแยกชิ้นส่วนรถยนต์ไม่ได้ส่งเสียงดัง ถึงขนาดก่อความรำคาญ ส่วนน้ำมันเครื่องนั้นได้ทำการจัดเก็บทิ้งเป็นที่เป็นทาง ไม่ได้เทลงท่อระบายน้ำ ส่งกลิ่นเหม็นตามที่ถูกร้องเรียน คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้อง ต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันที แจ้งตามหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒

๒. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ยืนยันว่า คำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันทีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย แจ้งตามหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๓๒๗๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒

๓. เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือกรมอนามัย ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๓๓๔๖ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเรื่องร้องเรียนจากนายศักดิ์ดา จิตตะคาม เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ ขอให้ตรวจสอบบ้านเลขที่ ๑๑๙/๕๐ (เลขที่ใหม่ ๑๒๔) หมู่บ้านศุภาลัยวิลล์ ถนนรัตนธิเบศร์ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เนื่องจากมีการใช้พื้นที่หน้าบ้านเป็นอู่ซ่อมรถยนต์ เป็นเหตุให้เกิดผลกระทบด้านเสียงรบกวน มีการเทน้ำมันเครื่องลงท่อระบายน้ำส่งกลิ่นเหม็น มีการนำรถยนต์เข้ามาในพื้นที่สาธารณะกีดขวาง

/การจราจร...

การจราจร เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นางสาวธนากร เข้มแดง นักวิชาการสุขาภิบาลปฏิบัติการ) เข้าตรวจสอบสถานที่เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ พบว่า สถานที่ดังกล่าวเป็นบ้านพักอาศัย มีลักษณะเป็นอาคารทาวนเฮ้าส์ ๓ ชั้น มีผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของบ้าน มีรถยนต์จอดอยู่บริเวณหน้าบ้าน จำนวน ๒ คัน ลักษณะของรถยนต์ทั้งสองคันอยู่ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ มีการแยกชิ้นส่วนของ เครื่องยนต์ออกจากกัน มีชิ้นส่วนกันชนและอื่น ๆ วางอยู่บริเวณด้านข้างของรถที่จอดอยู่ และพบป้ายที่เขียนว่า “สมเกียรติอะไหล่ยนต์” ติดอยู่บริเวณด้านหน้าประตูทางเข้า ซึ่งผู้ฟ้องคดีชี้แจง ต่อเจ้าหน้าที่ว่า ไม่ได้ซ่อมรถยนต์ แต่แยกชิ้นส่วนรถยนต์สะสมไว้เพื่อที่จะจำหน่ายต่อไป เจ้าหน้าที่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า การประกอบกิจการดังกล่าวเข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นกิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ประเภทสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลเก่า ซึ่งผู้ฟ้องคดีประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความผิดตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงบันทึกการตรวจ ด้านสาธารณสุข เล่มที่ ๗/๖๒ เลขที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการสะสมอุปกรณ์ ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องควบคุมตามเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นกิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลเก่า เนื่องจากประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ฟ้องคดีโดยนายสมเกียรติ สถาพรณวัฒน์ บุตรของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับหนังสือดังกล่าว ทางไปรษณีย์ตอบรับเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จากนั้นผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องทั่วไปลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอเวลาในการจัดการงานที่เหลือและเก็บอุปกรณ์ เป็นเวลา ๑๔ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ต่อมา นายสมเกียรติ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า การประกอบกิจการดังกล่าว ของผู้ฟ้องคดีไม่เข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และนายสมเกียรติได้มีหนังสือฉบับลงวันที่เดียวกันอุทธรณ์ต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โต้แย้งว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้หยุดประกอบกิจการเป็นคำสั่ง ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๐๔๒ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาตามหนังสือ

/ที่ นบ...

ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๒๒๙๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ
ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๓๓๔๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์
ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการนั้น
เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๓๒๗๓ ลงวันที่
๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้นายสมเกียรติทราบ ต่อมา วันที่ ๘
พฤษภาคม ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่สำนักงานการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมติดตามตรวจสอบสถานที่อีกครั้ง
พบว่ายังมีการสะสมชิ้นส่วนรถยนต์ไว้เพื่อนำไปจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการที่เป็น
อันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และยังคงมีซากรถยนต์ที่กำลังทำการแยกชิ้นส่วนอยู่
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงดำเนินการตามกฎหมายแจ้งความต่อผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรรัตนนิเวศร์
ให้ดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ นบ ๕๒๐๐๗/๔๖๓๑ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ คำสั่ง
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาตาม
เทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑
ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นไปเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ
ของสาธารณชน คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีประกอบกิจการโดยไม่ได้รับ
อนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และไม่ได้ดำเนินการตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้หยุดประกอบ
กิจการ ซึ่งปัจจุบันผู้ฟ้องคดียังคงประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอยู่

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า หลังจากที่ได้รับความอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามหนังสือกรมอนามัย
ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๐๔๓ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๒ และให้โอกาสผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงแก้คำอุทธรณ์
ตามหนังสือกรมอนามัย ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๐๔๒ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๒ รวมทั้งมีหนังสือ
ส่วนราชการ กรมอนามัย ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๐๔๑ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอให้ผู้อำนวยการ
ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและทำรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง
เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเป็นการดำเนินการตามกฎหมาย
ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เมื่อรวบรวมเอกสารหลักฐานครบถ้วนแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๑๗ - ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน
๒๕๖๒ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเรื่องร้องเรียน
ว่า บ้านของผู้ฟ้องคดีมีการซ่อมรถยนต์ส่งเสียงดังรบกวน มีการเทน้ำมันเครื่องลงท่อระบายน้ำ
ส่งกลิ่นเหม็น และจอดรถกีดขวางการจราจร เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าตรวจสอบพื้นที่
เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ พบว่า ผู้ฟ้องคดีมีรถยนต์จอดอยู่บริเวณหน้าบ้าน จำนวน ๒ คัน
มีการแยกชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์เพื่อจำหน่าย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า การประกอบกิจการ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวเป็นกิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ประเภทสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า ตามข้อ ๗ (๙) ของเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการ เนื่องจากประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และนิติกร ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๒ พบว่า ผู้ฟ้องคดีประกอบกิจการขายชิ้นส่วนรถยนต์มาเป็นเวลา ๑ ปี โดยจะนำรถยนต์ที่เสียและไม่สามารถใช้งานได้จากบริษัทประกันต่าง ๆ นำมาแยกชิ้นส่วนที่บริเวณบ้านของผู้ฟ้องคดีและนำไปขายยังอู่ซ่อมรถยนต์ต่าง ๆ หรือขายให้ลูกค้าต่างจังหวัด จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีประกอบกิจการซ่อมรถยนต์และแยกชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗ (๙) ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่ง ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ (ที่ถูกคือ ๕๒๐๐๖/๗๐๘) ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการซ่อมรถยนต์และแยกชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๓๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการในรูปแบบของคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการที่เข้าร่วมพิจารณาอุทธรณ์ล้วนเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี อีกทั้งการพิจารณาวินิจฉัยเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบ ตามหลักเกณฑ์ทางวิชาการและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับไม่ได้เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับการร้องเรียนว่า มีการใช้บ้านพักอาศัยเลขที่ ๑๒๔ (๑๑๙/๕๐ เดิม) หมู่บ้านศุภาลัยวิลล์ ถนนรัตนาธิเบศร์ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เป็นอู่ซ่อมรถยนต์ ส่งเสียงดังรบกวน มีการเทน้ำมันเครื่องใช้แล้วลงท่อระบายน้ำส่งกลิ่นเหม็น และจอดรถกีดขวางทางจราจร เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเข้าตรวจสอบเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ พบว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของบ้าน มีรถยนต์จอดอยู่บริเวณหน้าบ้าน จำนวน ๒ คัน ลักษณะของรถทั้งสองคันอยู่ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ มีการแยกชิ้นส่วนของรถยนต์ออกจากกัน

/มีชิ้นส่วน...

มีขึ้นส่วนกันชนและชิ้นส่วนอื่น ๆ วางอยู่บริเวณด้านข้างของรถที่จอดอยู่ และพบป้ายมีข้อความว่า “สมเกียรติอะไหล่ยนต์” ติดอยู่ด้านหน้าประตูทางเข้าบ้านของผู้ฟ้องคดี และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ก่อนที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเข้าทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรศุภาลย์วิลล์ รัตนาธิเบศร์ ๑ ได้มีหนังสือที่ ศล.๐๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งเตือนผู้ฟ้องคดีกรณีมีการนำซากรถมาจอดในพื้นที่ส่วนกลาง สร้างความเดือดร้อนต่อเพื่อนบ้านที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น และสมาชิกของหมู่บ้านที่สัญจรไปมา ดังนั้น เมื่อประมวลข้อเท็จจริงต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว กรณีจึงรับฟังเป็นที่ยุติได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้ใช้บ้านพักอาศัยเลขที่ ๑๒๔ (๑๑๙/๕๐ เดิม) หมู่บ้านศุภาลย์วิลล์ ถนนรัตนาธิเบศร์ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เป็นอยู่ซ่อมรถยนต์ ตามหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ แต่การที่ผู้ฟ้องคดีใช้บ้านพักอาศัยดังกล่าวเป็นที่เก็บซากรถยนต์เก่าที่ผู้ฟ้องคดีรับซื้อมาแล้วทำการแยกชิ้นส่วนเป็นอะไหล่เพื่อส่งขายให้แก่อยู่ซ่อมรถยนต์และลูกค้าทั่วไป ย่อมมีลักษณะเป็นการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการสะสมเครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ ตามเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๘ ข้อย่อยที่ ๗ กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลเก่า เมื่อการประกอบกิจการของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และโดยที่การประกอบกิจการของผู้ฟ้องคดีได้กระทำในบ้านเลขที่ ๑๒๔ (๑๑๙/๕๐ เดิม) ตั้งอยู่ในหมู่บ้านศุภาลย์วิลล์ ย่อมเป็นที่เห็นได้โดยชัดแจ้งอยู่แล้วว่า การแยกชิ้นส่วนรถยนต์ซึ่งมีขนาดใหญ่ โดยสภาพย่อมก่อให้เกิดเสียงดัง รบกวนการอยู่อาศัยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านดังกล่าวซึ่งเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีอำนาจตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการดังกล่าวได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งแจ้งตามหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๓๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันที จึงมิใช่การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๓๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีประกอบกิจการซ่อมรถยนต์และแยกชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

/และเทศบัญญัติ...

และเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗ (๙) (ที่ถูกคือ ข้อ ๘ ข้อย่อยที่ ๗ (๙)) ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่ง ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๔ (ที่ถูกคือ ๕๒๐๐๖/๗๐๘) ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการซ่อมรถยนต์และแยกชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ให้อายุกรรมของผู้ฟ้องคดี จึงมิใช่การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

สำหรับกรณีหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๓๒๗๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอท้ายฟ้องขอให้เพิกถอนนั้น เห็นว่า เป็นกรณีสืบเนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือยกเลิกคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันทีตามหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วจึงมีหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๓๒๗๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งแจ้งรายละเอียดและยืนยันว่า การมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันที เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว หนังสือดังกล่าวจึงเป็นเพียงการยืนยันคำสั่งเดิมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันที มิใช่คำสั่งที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้จากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่แจ้งตามหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๓๒๗๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการประกอบรถยนต์เก่า โดยใช้ชื่อในการประกอบกิจการว่า “สมเกียรติอะไหล่ยนต์” ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๑๒๔ ซอยรัตนานิเบศร์ ๑๘ ถนนรัตนานิเบศร์ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยได้จดทะเบียนพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นการจดทะเบียนไว้ก่อนที่เทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๘ ข้อย่อยที่ ๗ (๙) ได้ประกาศใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยที่ใบทะเบียนพาณิชย์นั้นได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีลำดับศักดิ์สูงกว่าเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ อีกทั้ง เทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรีดังกล่าว

/ยังประกาศ...

ยังประกาศใช้ภายหลังจากผู้ฟ้องคดียื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า จึงไม่อาจใช้บังคับกับผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้ได้ ประการต่อมา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติไม่ถูกต้องก็ควรต้องมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขหรือ ปรับปรุงการดำเนินกิจการให้ถูกต้องเสียก่อน เช่น ออกข้อกำหนดหรือมีหนังสือแจ้งเตือนให้ ผู้ฟ้องคดีงดกระทำการเสี่ยงดังหรือกระทำการอันเกิดมลพิษใด ๆ เป็นต้น ประกอบกับกิจการ ของผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นกิจการที่ก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่เคยมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงกิจการให้ถูกต้องตามขั้นตอนเสียก่อน ตามนัยมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่กลับมีหนังสือเทศบาลนคร นนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ แจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดกิจการทันที ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก ผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพโดยสุจริตมาตลอด การที่ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนในครั้งนี้เนื่องจากผู้ร้องเรียนกับผู้ฟ้องคดีมีเหตุขัดแย้งกันด้วยสาเหตุ ส่วนตัว โดยผู้ร้องเรียนคอยหาเรื่องและกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีอยู่เนือง ๆ ถึงขั้นผู้ฟ้องคดีได้ดำเนิน คดีอาญากับผู้ร้องเรียน อีกทั้ง ไม่เคยมีบุคคลอื่นในหมู่บ้านร้องเรียนผู้ฟ้องคดีในเรื่องนี้เลย มีเพียงผู้ร้องเรียนเพียงผู้เดียวที่กระทำการดังกล่าวอันเป็นการกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี หากผู้ฟ้องคดี ต้องหยุดประกอบกิจการแล้วจะมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีขาดรายได้เลี้ยงชีพและเลี้ยงครอบครัว เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่มีอาชีพอื่นได้อีก ด้วยเหตุผลดังกล่าว คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งตาม หนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ให้ผู้ฟ้องคดี หยุดประกอบกิจการในทันที จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมีผลทำให้คำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๓๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ เพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๓๒๗๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ สธ ๐๙๔๕๐๕/๓๓๔๖ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ ตามคำขอท้ายฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีหนังสือ แจ้งเตือนให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงกิจการให้ถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๔๕ แต่กลับสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดกิจการทันที นั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีใช้บ้านพักเลขที่ ๑๒๔ (๑๑๙/๕๐ เดิม) เป็นที่เก็บซากรถยนต์เก่าที่ผู้ฟ้องคดีรับซื้อ มาแล้วทำการแยกชิ้นส่วนเป็นอะไหล่เพื่อส่งขายให้แก่ผู้ซ่อมรถยนต์และลูกค้าทั่วไป ย่อมมีลักษณะ เป็นการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการสะสมเครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์

/ที่เป็นส่วน...

ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ ตามเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๘ ข้อย่อยที่ ๗ กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า เมื่อการประกอบกิจการของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ประกอบกับการประกอบกิจการของผู้ฟ้องคดีได้กระทำในบ้านเลขที่ ๑๒๔ (๑๑๙/๕๐ เดิม) ตั้งอยู่ในหมู่บ้านศุภาลัยวิลล์ ย่อมเป็นที่เห็นได้ชัดแจ้งอยู่แล้วว่า การแยกชิ้นส่วนซึ่งมีขนาดใหญ่ โดยสภาพย่อมก่อให้เกิดเสียงดังรำคาญรบกวนการอยู่อาศัยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านดังกล่าว ซึ่งเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีอำนาจตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการดังกล่าวในทันที การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันทีแจ้งตามหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการรถยนต์เก่า โดยใช้ชื่อในการประกอบกิจการว่า “สมเกียรติอะไหล่ยนต์” โดยได้จดทะเบียนพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งเป็นการจดทะเบียนไว้ก่อนเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๘ ข้อย่อยที่ ๗ (๙) ที่ประกาศใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นได้ว่าใบทะเบียนพาณิชย์ดังกล่าวออกโดยใช้กฎหมายระดับพระราชบัญญัติที่มีศักดิ์สูงกว่าเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี นั้น เมื่อพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับเกี่ยวกับการจดทะเบียนเพื่อจะได้ทราบสถิติและหลักฐานการประกอบพาณิชย์ของผู้ประกอบการค้าที่ถูกต้องควรเชื่อถือได้ อันจะใช้เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการพาณิชย์และการอุตสาหกรรม และการปรับปรุงขยายการเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และเป็นการสะดวกแก่การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ส่วนเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี ดังกล่าวเป็นกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมดูแลด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมในการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ไม่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์อันอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนภายในเขตเทศบาล ดังนั้น จึงเป็นคุณละเมิดวัตถุประสงค์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีการประกอบกิจการโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

/ประกอบกับ...

ประกอบกับเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการ ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก่กอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้จดทะเบียนพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๙๙ เลขที่ ๑๑๐๐๔๐๐๖๖๗๘๖๗ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ และได้รับใบอนุญาตให้ค้าของเก่า ฉบับที่ ๖๐๕๐๐๐๐๒๗๐ เลขที่ ๐๐๐๐๐๒๗๐ ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นกฎหมายที่มีลำดับศักดิ์สูงกว่าและได้รับมาก่อนวันที่เทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าไม่อาจนำใบอนุญาตดังกล่าวมาอ้างสิทธิตามกฎหมายว่าได้รับอนุญาตให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ เนื่องจากเป็นกฎหมายคนละฉบับและมีเจตนารมณ์ในการควบคุมดูแลการดำเนินการแตกต่างกัน โดยผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ครบทุกฉบับ นอกจากนี้เมื่อพิจารณามาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะเห็นได้ว่า บทบัญญัตินี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ดำเนินการที่ได้รับสิทธิให้ประกอบกิจการตามกฎหมายแล้ว แต่ถูกตรวจพบว่ามีกรปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ โดยที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้วว่าเป็นข้อบกพร่องเล็กน้อยยังไม่ก่อให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือผู้ประสบเหตุอย่างร้ายแรงและสามารถปรับปรุงหรือแก้ไขให้ถูกต้องได้ แต่หากผู้นั้นไม่แก้ไขหรือเห็นว่าเหตุนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้หยุดดำเนินการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ได้สร้างความเสียหายเดือดร้อนและไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดีเป็นอย่างมากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีดำเนินการการสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่า หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่าซึ่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตเทศบาลนครนนทบุรีไว้แล้ว การประกอบกิจการในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงถือเป็นความผิดสำเร็จแล้ว ตามมาตรา ๓๓ ประกอบกับสถานภาพแห่งสิทธิของผู้ฟ้องคดีในการประกอบกิจการดังกล่าว

/ยังไม่เคย...

ยังไม่เคยเกิดขึ้น เมื่อพิจารณาตามนัยของกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ ออกคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจว่าปราศจากอันตรายหรือได้รับใบอนุญาตแล้วก็ได้ อีกทั้งยังสามารถดำเนินคดีฐานประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตด้วย ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันที และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้นจึงฟังไม่ขึ้น ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๗ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลงเป็นหนังสือของคู่กรณี และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำชี้แจง คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความร้องเรียนว่า มีการใช้บ้านพักอาศัยเลขที่ ๑๒๔ (๑๑๙/๕๐ เดิม) หมู่บ้านศุภาลัยวิลลัดถนนรัตนานิเบศร์ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เป็นอยู่ซ่อมรถยนต์ส่งเสียงดังรบกวนจากการใช้อุปกรณ์ถอดอะไหล่รถยนต์ มีการเทน้ำมันเครื่องใช้แล้วลงท่อระบายน้ำส่งกลิ่นเหม็นและมีไอน้ำมัน และมีการจอดรถกีดขวางทางจราจร ต่อมา เจ้าหน้าที่ของเทศบาลนครนนทบุรีได้ตรวจสอบบ้านพักอาศัยของผู้ฟ้องคดีหลังดังกล่าวแล้ว พบว่าบ้านหลังดังกล่าวมีลักษณะเป็นอาคารทาว์นเฮาส์ ๓ ชั้น มีรถยนต์จอดอยู่บริเวณหน้าบ้านจำนวน ๒ คัน ซึ่งรถยนต์ทั้งสองคันอยู่ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์และมีการถอดอะไหล่ของรถยนต์ออกมาเพื่อจำหน่ายโดยวางอยู่บริเวณด้านข้างของรถที่จอดอยู่ และพบป้ายมีข้อความว่า “สมเกียรติอะไหล่ยนต์” ติดอยู่ด้านหน้าประตูทางเข้าบ้านของผู้ฟ้องคดี โดยก่อนที่เจ้าหน้าที่ของเทศบาลนครนนทบุรีจะเข้าทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ นั้น นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรศุภาลัยวิลลัด รัตนานิเบศร์ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ ศล.๐๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งเตือนผู้ฟ้องคดีกรณีมีการนำซากรถมาชำแหละชิ้นส่วนในบ้านของผู้ฟ้องคดี และนำซากรถมาจอดในพื้นที่ส่วนกลาง สร้างความเดือดร้อนต่อเพื่อนบ้านที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น และสมาชิกของหมู่บ้านที่สัญจรไปมา หลังจากที่มีการตรวจสอบบ้านพักอาศัยของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวมีลักษณะเป็นการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่า หรืออุปกรณ์

/ที่เป็น...

ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลเก่า ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องควบคุมตาม
 เทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑
 โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี
 ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันที
 ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้สะสมเครื่องกลหรือเครื่องจักรเก่า ผู้ฟ้องคดีมีเพียงชิ้นส่วนรถยนต์
 ขนาดเล็กและปริมาณไม่มากจากการแยกชิ้นส่วนรถยนต์เก่า จำนวน ๒ คัน เท่านั้น การแยก
 ชิ้นส่วนรถยนต์ดังกล่าวไม่ได้ส่งเสียงดังถึงขนาดก่อให้เกิดความรำคาญ และไม่ได้เทน้ำมันเครื่อง
 ลงท่อระบายน้ำตามที่ถูกร้องเรียน การประกอบกิจการดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีไม่เข้าข่ายกิจการ
 ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ
 ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ รวม ๒ ฉบับ ชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีประกอบกิจการซ่อมรถยนต์และ
 แยกชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
 จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
 และเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
 พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗ (๙) การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่ง ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙
 มกราคม ๒๕๖๒ ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการนั้นเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๓๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ ให้ยกอุทธรณ์
 ของผู้ฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือกรมอนามัย ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๓๓๔๖ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน
 ๒๕๖๒ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังมีหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๓๒๗๓
 ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ชี้แจงยืนยันกับผู้ฟ้องคดีว่า คำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบ
 กิจการทันทีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงนำคดีมาฟ้องต่อ
 ศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง
 ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำพิพากษาเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
 ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันที แจ้งตามหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี
 ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัย

/อุทธรณ์...

อุทธรณ์ที่ ๓๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๑ บัญญัติว่า ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา ๓๒ บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้ เทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๘ กำหนดว่า ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลนครนนทบุรี ... ๗. กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๑) ... (๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า ... ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่นต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ในทางคดีข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับการร้องเรียนว่า มีการใช้บ้านพักอาศัยเลขที่ ๑๒๔ (๑๑๙/๕๐ เดิม) หมู่บ้านสุภาลัยวิลล์

/ถนน...

ถนนรัตนานิเบศร์ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เป็นอยู่ช่อมรยยนต์ ส่งเสียงดังรบกวนจากการใช้อุปกรณ์ถอดอะไหล่รถยนต์ มีการเทน้ำมันเครื่องใช้แล้วลงท่อระบายน้ำ ส่งกลิ่นเหม็นและมีไอน้ำมัน และมีการจอดรถกีดขวางทางจราจร ต่อมา เจ้าหน้าที่ของเทศบาล นครนนทบุรีได้ตรวจสอบบ้านพักอาศัยของผู้ฟ้องคดีหลังดังกล่าวแล้ว พบว่า บ้านหลังดังกล่าว มีลักษณะเป็นอาคารทาว์นเฮาส์ ๓ ชั้น มีรถยนต์จอดอยู่บริเวณหน้าบ้าน จำนวน ๒ คัน ซึ่งรถยนต์ ทั้งสองคันอยู่ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์และมีการถอดอะไหล่ของรถยนต์ออกมาเพื่อจำหน่าย โดยวางอยู่บริเวณด้านข้างของรถที่จอดอยู่ และพบป้ายมีข้อความว่า “สมเกียรติอะไหล่ยนต์” ติดอยู่ด้านหน้าประตูทางเข้าบ้านของผู้ฟ้องคดี และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ก่อนที่เจ้าหน้าที่ ของเทศบาลนครนนทบุรีจะเข้าทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ นั้น นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรศุภภักดิ์วิลล์ รัตนานิเบศร์ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ ศล.๐๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งเตือนผู้ฟ้องคดีกรณีมีการนำซากรถมาชำแหละชิ้นส่วนในบ้านของ ผู้ฟ้องคดีและนำซากรถมาจอดในพื้นที่ส่วนกลาง สร้างความเดือดร้อนต่อเพื่อนบ้านที่อาศัย อยู่ในบริเวณนั้น และสมาชิกของหมู่บ้านที่สัญจรไปมา เมื่อพิจารณาประกอบกับพยานหลักฐาน รูปถ่ายแนบท้ายคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีใช้บ้านพักอาศัย หลังดังกล่าวเป็นสถานที่แยกชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์และเก็บซากรถยนต์เก่าเพื่อจำหน่าย อันเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลนครนนทบุรี ตามเทศบัญญัติเทศบาล นครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๘ ข้อย่อยที่ ๗ กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า ประกอบกับกิจการดังกล่าวมีลักษณะที่เป็นการค้า เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ การประกอบกิจการ ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะประกอบกิจการดังกล่าวนั้นจะได้จดทะเบียนพาณิชย์ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ไว้ก่อนการใช้บังคับเทศบัญญัติเทศบาล นครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ก็ตาม ผู้ฟ้องคดีก็ยังมีหน้าที่ต้องดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุม กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการดำเนินกิจการที่แตกต่างจากวัตถุประสงค์ของการจดทะเบียนพาณิชย์ ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ อีกทั้ง เทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรีดังกล่าว เป็นกฎที่ราชการส่วนท้องถิ่นออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติ

/การสาธารณสุข...

การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ในทำนองว่า เทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรีข้างต้นประกาศใช้ภายหลังจากผู้ฟ้องคดียื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และได้จดทะเบียนพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นการจดทะเบียนไว้ก่อนที่เทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๘ ข้อย่อยที่ ๗ (๙) ได้ประกาศใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยที่ใบทะเบียนพาณิชย์นั้นได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติซึ่งเป็นกฎหมายที่มีลำดับศักดิ์สูงกว่าเทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรีข้างต้น เทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรีดังกล่าวจึงไม่มีผลใช้บังคับในกรณีพิพาทนั้น จึงฟังไม่ขึ้น ดังนั้น เมื่อการประกอบกิจการของผู้ฟ้องคดีได้กระทำในบ้านเลขที่ ๑๒๔ (๑๑๙/๕๐ เดิม) ซึ่งตั้งอยู่ในหมู่บ้านศุภาลย์วิลล์ โดยมีลักษณะเป็นบ้านแถวที่มีผนังแบ่งอาคารร่วมกับอาคารหลังอื่น กรณีย่อมเห็นได้ว่า การแยกชิ้นส่วนรถยนต์ซึ่งเป็นวัตถุที่มีขนาดใหญ่และมีน้ำหนักมาก อีกทั้งยังมีโลหะเป็นส่วนประกอบ โดยสภาพแล้วย่อมก่อให้เกิดเสียงดังรำคาญ และมีกลิ่นเหม็นและมีไอน้ำมันที่รบกวนการอยู่อาศัยของผู้อยู่อาศัยข้างเคียง ประกอบกับกิจการดังกล่าวเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามกฎหมาย แต่เมื่อผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับใบอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรณีจึงยังไม่มี การควบคุมกิจการนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ อันเป็นมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนดไว้ การประกอบกิจการดังกล่าวจึงอาจก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีอำนาจตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการดังกล่าวได้โดยไม่ต้องมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขหรือปรับปรุงการดำเนินการให้ถูกต้องเสียก่อน ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งแจ้งตามหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันที จึงเป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อการออกคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๓๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยอาศัยข้อเท็จจริงและใช้เหตุผลอย่างเดียวกัน จึงเป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลเพิกถอนหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๓๒๗๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ นั้น หนังสือดังกล่าวเป็นเพียงการชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า การออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดประกอบกิจการทันที แจ้งตามหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ชอบด้วยกฎหมายแล้วเท่านั้น หนังสือดังกล่าวจึงมิใช่คำสั่งที่ทำให้

/เกิดผล...

เกิดผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีชั้นใหม่ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้จากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือเทศบาลนครนนทบุรี ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๓๒๗๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนหนังสือดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

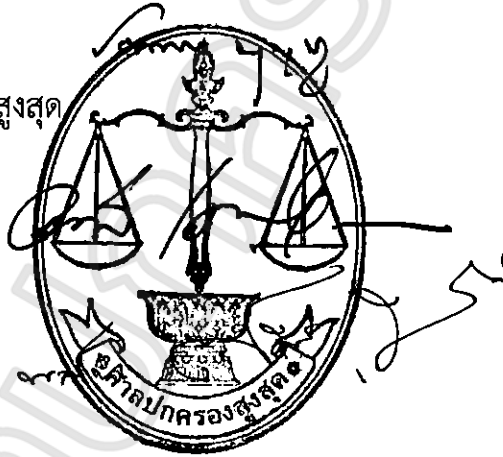
การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายภีร์ตัน เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลโท สุรพงศ์ เปรมบัญญัติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมมาศ รัฐพิทักษ์สันติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางพวงมณี อังสถาพร

